

МОТИВИ по НОХД № 1650/2023г. по описа на Плевенски РС:

Обвинението срещу подсъдимия С. З. М. от ****, ЕГН ***** е за това, че на 17.02.2023 в гр. Плевен, като непълнолетен, но могъл да разбира свойството и значението на деянието и да ръководи постъпките си се съвкупил с лице, ненавършило *** – с И. К. С. на ***, доколкото извършеното не представлява престъпление по чл.152 от НК – престъпление по чл.151, ал.1, във вр. с чл.63, ал.1, т.3 от Наказателния кодекс.

Съдът на основание чл.370 от НПК е допуснал предварително изслушване на страните, като подсъдимия С. З. М. с участието на защитника му адв. Ц. Ц. от *** е признал изцяло фактическите обстоятелства, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт, като съобразно разпоредбата на чл.371, т.2 от НПК страните не са направили доказателствени искания.

Съдът с определение на основание чл.372, ал.4 от НПК като е приел, че направените самопризнания се подкрепят от събраните в хода на досъдебното производство доказателства, е обявил, че при постановяване на присъдата ще се ползва от същите без да събира допълнителни доказателства.

В хода на съдебните прения прокурорът поддържа обвинението. Намира, че същото е доказано по несъмнен начин, а фактическата обстановка очертана в ОА – потвърдена. Представителят на Районна прокуратура – Плевен намира, че приобщените по делото доказателства подкрепят напълно обвинителната теза и пледира по отношение на подсъдимия С. З. М. наказанието след редукцията да бъде в размер на една година и лишаване от свобода, като същото прокурорът пледира да бъде отложено на основание чл.66 от НК с изпитателен срок от три години.

Защитникът на подсъдимия М. в лицето на адв. Ц. Ц. от *** се солидаризира със становището на представителя на РП-Плевен досежно обстоятелството, че очертаната в ОА фактическа обстановка е безспорно установена. Пледира при определяне на наказанието, да се вземе предвид доброто процесуално поведение на подзащитния му, младата възраст, направеното от негова страна самопризнание, самокритичното отношение към извършеното, съгласието му за разглеждане на делото по реда на чл.371 и сл. от НПК, като моли съда да бъде постановено при условията на чл.55 от НК, а именно „Обществено порицание“ или „Пробация“ в минимален размер.

Подсъдимият С. З. М. се явява в съдебно заседание, като признава вината си и се солидаризира с предложеното от страна на защитника му.

В наказателното производство няма предявен граждански иск и конституиран граждански ищец и частен обвинител.

Съдът, като съобрази становищата на страните, събраните по делото гласни и писмени доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено следното от фактическа страна:

Подсъдимият С. З. М. е роден на ***г. в гр. Плевен, живее в ****, ***, с

*** гражданство, ученик в 11-ти клас в ПГ „***“ гр. Плевен, неженен, неосъждан, ЕГН *****.

От 15.02.2023г.подсъдимият С. М. и свидетелката И. К. С. започнали да поддържат взаимна връзка чрез телефонни обаждания един към друг и чрез кореспонденция в инсталирано мобилно приложение „***“ на мобилните телефони на двамата. Подсъдимият М. харесал С. и поискал да бъдат гаджета. Разбрал, че тя е на *** и че е ученичка. В следващите дни до 17.02.2023г. двамата се виждали. Подсъдимият М. започнал да настоява към С. да бъде интимен с нея, като и предлагал да осъществят сексуален контакт помежду си.

На 17.02.2023г. /петък/ около 18:30-19:00 часа св. И. С. и нейната приятелка, св. Й.Д.И. били в района на МОЛ „***“ в гр. Плевен. Там двете се срещнали с подс. С. М. и св. С.Е.М.. Четиримата били до намираща се там пейка и говорили помежду си. Подсъдимият М. и С. започнали да се прегръщат и целуват. Малко след това двамата се отдалечили на няколко метра от пейката и отишли до паркиран автомобил. Продължили да се целуват. Подсъдимият М. поискал отново да осъществи полов акт със С.. Тя се съгласила, обърнала се с гръб към него и се подпряла с ръце на капака на автомобила. Подсъдимият М. свалил долната ѝ дреха и бикините. Свалил и своите. Прихванал я с ръце през таза и проникнал с половия си орган във влагалището ѝ. Започнал да осъществява полов акт – съвкупление с нея. След известно време извадил половия си орган и еякулирал на земята. След това двамата се върнали отново до пейката, където били св. М. и св. И.. Четиримата стояли още малко минути на мястото, след което тръгнали да се прибират по домовете си.

В следващите дни – 18 и 19.02.2023г. (събота и неделя) подсъдимият М. и св. С. продължили да осъществяват кореспонденция помежду си с мобилно приложение „***“.

На 21.02.2023г. св. И. С. се явила пред разследващ полицай във Второ РУ на МВР-Плевен и заявила, че на 17.02.2023г. осъществила полов акт с познатия ѝ С. З. М., но това станало без нейно съгласие и против волята ѝ.

По случая било образувано и проведено разследване по настоящото досъдебно производство

В хода на разследването е назначена и изготвена съдебно-медицинска експертиза. От заключението се установява, че по св. И. С. не се установяват травматични увреждания. Половият орган е правилно развит със здрава девствена ципа. Липсват следи от биологични течности по тялото. Експертът заключава, че не е възможно да се потвърди или изключи съобщеното полово сношение на 17.02.2023г.

Съгласно заключението на назначената и изготвена в хода на досъдебното производство съдебно-техническа експертиза на мобилните телефони на подс. С. М. и св. И. С. е видно, че в двата телефона има запазена кореспонденция в мобилното приложение „***“ между двамата за периода от

15.02.2023г. до 27.02.2023г. Изготвено е фото-приложение за това към експертизата.

Горната фактическа обстановка се установява от депозираните в хода на досъдебното производство обяснения на подсъдимия С. З. М., показанията на свидетелите И. К. С. Й.Д.И. и С.Е.М., кредитирани от съда поради тяхната обективност и логичност, направените от подсъдимите признания на фактическите обстоятелства, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт, както и останалите писмени доказателства приложени към досъдебно производство по преписка №1119/2023г. по описа на Районна прокуратура-Плевен, рег. № Сл-1000/2023г. по описа на Окръжен следствен отдел при Окръжна прокуратура-Плевен, приобщени към делото по реда на чл.283 от НПК, а именно: заключението на вещото лице по назначената съдебно-техническа експертиза /л.9-25/; протокол за доброволно предаване от 21.02.2023г. /л.27/; протокол за доброволно предаване от 21.02.2023г. /л.28/; заключението на вещото лице по назначената съдебномедицинска експертиза на живо лице № 75/2023г. /л.21-22/; заключението на вещото лице по назначената съдебно-техническа експертиза /л.33-66/; приемо-предавателен протокол от 01.03.2023г. /л.69/; характеристична справка на малолетната И. К. С. /л.74/, както и справка за съдимост на подс. С. З. М. /л.42/.

Направените от подсъдимия С. З. М. самопризнания са обективни, логични и подкрепени от възприетата от съда доказателствена основа.

При така изложената фактическа обстановка съдът намира, че от обективна и субективна страна подсъдимият С. З. М. от с. Опанец, обл. Плевен, ЕГН ***** е извършил вмененото му престъпление, като на 17.02.2023 в гр. Плевен, като непълнолетен, но могъл да разбира свойството и значението на деянието и да ръководи постъпките си се съвкупил с лице, ненавършило *** – с И. К. С. на ***, доколкото извършеното не представлява престъпление по чл.152 от НК – престъпление по чл.151, ал.1, във вр. с чл.63, ал.1, т.3 от Наказателния кодекс.

Деянието е извършено при пряк умисъл като форма на вина.

От обективна и субективна страна деянието на подсъдимия С. З. М. е извършено при форма на вина – пряк умисъл – съзнавал е общественотоопасния характер на извършеното и е целял настъпването на престъпния резултат.

При определянето на наказанието съдът съобрази като отегчаващо вината обстоятелство спрямо подсъдимия високата степен на обществена опасност на извършеното от него престъпление, а като смекчаващи вината обстоятелства младата възраст на подсъдимия, чистото съдебно минало, доброто му процесуално поведение, проявеното критично отношение към извършеното и съдействието му за разкриване на обективната истина.

Ето защо и като съобрази императивното приложение на чл.373, ал.2 от НПК съдът намери, че следва подсъдимия С. З. М. на основание чл.151, ал.1, във вр. с чл.63, ал.1, т.3, във вр. с чл.58а, ал. 1 от НК да бъде определено наказание в размер на 09 /девет/ месеца лишаване от свобода, което да бъде

намалено с една трета и така да осъди същия на наказание 06 /шест/ месеца лишаване от свобода, чието изтърпяване на основание чл.69, ал.1, във вр. с чл.66, ал.1 от НК прецени да отложи с тригодишен изпитателен срок. Съдът не намери изключително или многобройни смекчаващи отговорността на подсъдимия обстоятелства, които да обосноват приложимост на разпоредбата на чл. 55 от НК, доколкото младата възраст на същия е съобразена във връзка с непълнолетието му при приложената редукция, а признанието на вината – при самия институт на съкратено съдебно следствие.

Така определеното и наложено наказание на подсъдимия С. З. М. следва да постигне целите на индивидуалната и генерална превенция както и траен възпитателен ефект спрямо него.

Съдът постанови и вещественото доказателство, а именно: 1 /един/ брой мобилен телефон „APPLE iPhone 6S“ с IMEI номер ***, бял на цвят с черен силиконов каиш – да се върне на подсъдимия С. З. М..

При този изход на делото съдът осъди на основание чл.189, ал.3 от НПК подсъдимия С. З. М., да заплати направените деловодни разноски в размер на 386,10 лв., които да бъдат преведени по сметка на ОД на МВР – гр. Плевен.

По гореизложените съображения съдът постанови присъдата си.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: